

Varga Zoltán: „Profinak lenni az amatőrök között is”

Varga Zoltán (képünkön) a harmadik fordulóban vette át az Aszód megyei első osztályban szereplő együttesét. Eddigi mérlege: két győzelem (Gyömrő, Kiskunlacháza) és egy vereség (Tököl). Mint az az alábbi beszélgetésből is kiderül, Varga Zoltán pusztán baráti gesztusból, ideiglenesen vállalta a szakmai munka vezetését. Ahogy ő fogalmaz: „az aszódiai megérdemlik, hogy segítsék nekik.” A Pest Megyei Sportszeletnek adott interjújában – többek között – az amatőr fociban tetten érhető anomáliákról, illetve a magyar futball aktualitásairól osztotta meg velünk nézeteit – a tőle megszokott kritikus őszinteséggel.

– A nyáron a megyei első osztályban szereplő Aszódnál vállalt edzői feladatot. Mint azt bevezetőkben is hangsúlyoztuk, átmenetileg, csupán baráti gesztust gyakorolva látja el a szakmai munka irányítását egészen addig, amíg véglegesen nem rendeződik az edzőkérdés az egyesületnél.

– Így van. Buzás Jánossal nem csak üzleti, hanem baráti kapcsolatban is állok. Elsősorban miatta, illetve Tukora János, az aszódiai szakosztályvezetője miatt vállaltam, hogy leüljek a kispadra, amíg az aszódiai vezetők hosszabb távon is megoldást találnak az edzőkérdésre.

– Milyenek az eddigi benyomásai?

– Ami leginkább bosszant, az az új rendelkezés az utánpótlás-játékosok kötelező szerepeltetéséről. Neveléséges, hogy az ötödik osztályban két ifjúsági korú játékosnak kell kilencven percen keresztül a pályán lennie. Ugye, bármi – sérülés, kiállítás – közbejöhethet, így még a kispadon is ülnie kell további fiatal játékosoknak, s lehetõleg a jobb képességűek közül. Kérdem én, kikből válogassak? Hétről hétre kinlódom ezzel a problémával. Ez a helyzet nem jó senkinek sem. A játékos és a csapatot is büntetem ezzel, hiszen hiába akar az a fiatal, ha nem képes megoldani a rábízott feladatot, a legjobbak közül pedig néhányan óhatatlanul is kiszorulnak a csapatból. Ráadásul ezzel kénytelen-kelletlen beleavatkozunk az ifjúsági együttes életébe is, hiszen a fentiek miatt legjobbjaikat kell nélkülöznie a bajnokokon.

– Mi lehet akkor a megoldás?

– A fiataliságnak igenis adjunk lehetőséget, de az első vonalban, esetleg még a másodosztályban, ahol ténylegesen van miből válogatni. Ahol minőségi képzésben részesülnek a gyerekek, ott tegyék kötelezővé az utánpótlás szerepeltetését, és ne megyei szinten!

– Mekkora kerettel dolgozik a felnőtteknél?

– Tizennyolcan vagyunk, de ebben már benne van két-három ifista is.

(Folytatás a 3. oldalon)

A fából faragott halászelki kés tompa maradt

6. oldal

VABU
SPORTSWEAR

Minőségj futballmezek és egyéb sportszerek, kiegészítők elérhető áron!

VABU Sportruházat:
Varga Zoli és BUzás János termékei

Déri Tamás (üzletkötő):

06-70/336-47-92

E-mail: vabu@invitel.hu

Internet: www.vabu.hu

Kiváló minőség – megfizethető áron:
VABU

Vizsonteladókna is.

Sportruházat és sportfelszerelés NYERJEN VELÜNK!
VABU: a megoldás futballcsapatoknak mezvásárláshoz!

HA NEM TUDTA MEGVÁSÁROLNI KEDVENC LAPJÁT...

Nem érkezett meg időben a Pest Megyei Sportszelet a megszokott újságárusáshoz? Netán kevesebb lapot kap újságosa, mint amennyire igény lenne, mint amennyit a hír-lapárus el tudna adni?

Hívja a terjesztésben illetékes Buvihír Rt.-t! 06-1/20-79-301

Varga Zoltán: „Profinak lenni az amatőrök között is”

(Folytatás az 1. oldalról)

– Nézzük a dolog másik vetületét. Az utóbbi időben több, egykoron az élvonalat is megjárta, jó nevű labdarúgó futballozott Aszódon, illetve ez a tendencia immáron több helyütt is megfigyelhető. Nevek említése nélkül, jelenthetnek ezek a játékosok új szintre emelkedést?

– Egyet azért mindenképpen említsünk meg. Keresztúri András már nem tagja a csapatunknak, mivel – bár kifejezett kérésünk volt – nem tudta vállalni a heti három tréninget, ráadásul a teljesítménye sem volt megfelelő, így elköszöntünk tőle. Csak olyan korábbi élvonalbeli játékosokra lenne szükség ezen a szinten, akik nem kizárólag az anyagiakat keresik és nem csupán levezetni jönnek a megyébe futballozni. Meggyőződésem, hogy vannak ilyen labdarúgók, én is ismerem jó néhányat közülük. Fontos, hogy pozitív példával szolgáljanak az idősebbek a fiataloknak. Erről jut eszembe, egyszer egy újságró barátom megjegyezte: „Zoli, az a te problémád, hogy mindenkinél túl magasa teszed a mércét.” Lehet, hogy ez az én „hibám” is, de világleletemben – még az amatőrök között is – profi voltam, ekként életem és dolgoztam. Bizonyos normákat, szabályokat minden körülmények között be kell tartani és tartatni, s ezeknek mindenkiere egyformán vonatkoznunk kell. Az amatőrök közzében szerintem különösen fontos, hogy mindenki tisztelje a másikat, hiszen itt is csak úgy lehet megoldani az adott feladatot és elérni a kitűzött célt, ha közösségként is funkcionál a csapat. Remélem, a sikereik még inkább megteremtethető lesz a jó kapcsolat, a közösségformálás!

– A játékosokról már ejtettünk szót. A szurkolók, az aszódiaiak hogyan fogadták?

– Meg vagyok elégedve a közönséggel. Érzem rajtuk a korrektséget, a tiszteletet, itt nem jellemző az első osztályban tapasztalható kriminális leletői viselkedés.

– Egy korábbi interjújában úgy nyilatkozott, hogy labdarúgásunk bajaira kizárólag az amatőrösítés, az állami pénzek elfutballból való kivonása lehet a győgy. Fenntartja ezt az álláspontját?

– Abszolút. A skandináv országok is hasonló utat jártak be. Alulról, az amatőrök szintjéről kezdtek el építkezni, profi odafigyeléssel a tehetségek kiválasztására, megjutalmazva azokat, akik becsületesen teljesítenek. Nálunk meg éppen fordítva van; az amatőröknél is pont azok várnak anyagi viszonzást, akik egykoron „sztárok” voltak.

– Ehhez szükség lenne szilárd értékrendre...

– Igen, itt kezdődne a dolog lényege. A labdarúgás is kicsit olyan, mint a minket körülvevő közélet, és ez még mindig olyan terület nálunk, ahol a legjobbak link, hozzá nem értő ember található. Le kellene rombolni az egész roskadozó építményt, s akkor végre eltűnne a sok haszonleső menedzser a futballunkból.

– Magyarországon mostanság – szerintem mesterségesen felkorbácsol – futball-láz van. Úgy látom, ez sokkal inkább szól Lathar Mattháus jelenlétének, mintsem a válogatott valós esélyeinek a világbajnoki selejtezőkön...

– Engem nem tudott elkápráztatni a skóciai

három-nullás győzelem, illetve a németországi bravúr. Ez csak akkor lehet értékes, ha majd éles meccsekben, a horvátok, illetve (interjúnk a Horvátország – Magyarország vb-selejtező előtt készült – A Szerző) a többi ellenféllel szemben is sikeresek leszünk. Ha most Horvátországban, abban a túlfűtött légkörben elérnénk egy döntetlent, vagy netán nyernénk, akkor leszünk majd valakik, de ha nem adj’ lsten, kikapunk kettő – vagy három-nullára, akkor mintha a víz mosta volna el az eddigi eredményeket...

– Adott esetben vállalná a szövetségi kapitányi tisztséget?

– Annak idején ezt a válogatott-témát a sportnapilap hozta szóba, mivel sokáig Németországban életem, beszéltem a nyelvet, így segítségére lehetnék Mattháusnak. Gondolom, voltak olyan érdekek a hátterben, amelyek ezt csírájában elfojtották. Egyébként pedig, ha nagyon akarták volna a döntéshozók, bizonyára lehetett volna olyan tisztséget találni, amelyben dolgozhattam volna a válogatott mellett. Az azóta eltelt idő tükrében egyébként nem aktuális a kérdés számomra.

– Térjünk vissza az amatőr labdarúgáshoz! Beszélgetésünk elején nem véletlenül kérdeztem az aszódi benyomásairól, hiszen – úgy tudjuk – a nyáron Buzás János-sal együtt megtették a majdani aszódi focisuli alapjait. Hal tart most a szervezést?

– A topogatózó tárgyalások és az előzetes szervezőmunka megkezdődött, érdemben viszont csak jövőre lehet a dolgot megvalósítani, mivel az idei tanév már elkezdődött. Az intézményekkel megbeszéljük a leendő futballiskola évi lehetőségeit. A laktanyától kapnánk a pályát, alapos előkészülettel, torozók megtartásával a jövő évi beiskolázásokra el is indulhat a képzés. Számomra az aszódi szerepvállalás több szempontból is fontos. Az üzleti dolgok – reményeink szerint – igazán októberben fognak beindulni, és az első

csapatot is meg kell a télen erősíteni, hogy ne hátul kullogjunk, s ha a focisuli is beindulhat, akkor az emberek az aszódi focin keresztül látni fogják az erőfeszítéseinket, hogy márpedig volt és van is értelme a munkánknak.

– A felnőtteknél hogyan néz ki egy igazi „vargazolis” edzés?

– Hetente háromszor tréningezünk, általában – a mérkőzések tartamához igazodva – másfél órás időtartamban. Lehetőleg mindent mérkőzésszerűen, játékos elemekkel gyakorolunk. Kötőnő segítőtű vannak: Dejan Milovanovic, az ifik edzője A-licenccs szakember (korábban játszott a Ferencvárosban, Dunaújvárosban és Győrött – A szerk.), illetve Molnár László, aki erőnléti tréner. Jórágam gyakran tartok kapusedzéseket is a napi gyakorlatok mellett. Összességében remekül érzem magam ebben a közegben, s mindaddig szívesen segítek – mindenféle ellenszolgáltatás nélkül –, amíg véglegesen nem rendezik az edzőkérdést. Ha már kérdezett az edzésekről, hadd hívjam fel a figyelmet: a magyar foci mindent szintjén jellemző játéksztuációra: Aszódon is sokat gyakoroltam a támadó és védekező szögletek utáni helyzeteket. Nos, ez utóbbinál megkövetelem, hogy a védőim egyszerre összpontosítsanak az érkező labdára, a kapusra és a rájuk bízott ellenfélre. Ha ezt így csinálják, időben tudnak reagálni a kialakult helyzetre. Mivel ismétlem,

ezt a legfelső szinten sem művelik tökéletesen, a labdarúgónak is van még gyakorolnivalója ezen a téren.

– Milovanovic esetében szóba került a licenc. Mi a véleménye a licenckre épülő edzőképzésről?

– Különösebben nem foglalkoztam a hazai licenrendszerrel; Kölnben elvégeztem a fél éves időtartamú, Pro-licencknek megfelelő tanfolyamot. Az egészel kapcsolatban az a véleményem, hogy komoly játékosmúlt nélkül nem lehet valaki jó edző. Példának okáért vegyük a németeknél Klaus Augenthaler, Felix Magath, Matthias Sammer, Rudi Völler vagy a holland Johann Cruyff esetét. Valamennyien nagy játékos-egénységek voltak, s edzőként is bizonyítanak, bizonyítottak. Ehhez hasonlít Magyarországon nem tapasztalok. Aki kiváló labdarúgó volt, annak nincsen szüksége néhány hetes tanfolyamokra.

Kovács Krisztián

Budapesti Futball 7

**Több mint egy évtizede
a fővárosi amatőr
futball krónikásaként!**

Minden, amit a fővárosi amatőr felnőtt- és öregfiúkbajnokságokról tudni érdemes: eredmények, tabellák, fényképek, beszámolók, érdekességek, hírek, információk, műsorfüzet.

Keresse lapunkat a forgalmasabb budapesti pályákon, vagy rendelje meg a 06-1/317-46-82-es, a 06-20/41-91-533-as vagy a 06-30/37-32-347-es telefonszámok valamelyikén!

